

EDITORIAL **ca-**

Ens complau presentar aquest tercer número de 452° F, el monogràfic del qual, coordinat per Alba del Pozo i Atenea Isabel González, està dedicat a la relació entre els estudis culturals i la literatura comparada. Si per alguna cosa s'han caracteritzat ambdues disciplines ha estat pel qüestionament continuat del seu camp d'actuació. Aquesta relació sorgeix, en la nostra opinió, de l'interès que aquestes àrees han demostrat per la revisió de la noció de text, la categoria de literarietat i el concepte de cultura, entre d'altres aspectes. Això ha dut a una sèrie de reflexions que han ampliat de forma considerable el camp d'estudi de la teoria literària. Així mateix, els estudis culturals han emprat les eines de la teoria literària per a llegir tot tipus de textos -que en molts casos no ostenten la marca de «literatura»- generant una retroalimentació dels resultats de la qual explora aquest monogràfic.

L'objectiu d'aquesta proposta és la d'aprofundir en les relacions entre la literatura comparada i els estudis culturals. Tot i que els últims es caracteritzen per emprar mètodes de diferents disciplines, parteixen, moltes vegades, d'un concepte de text que requereix de les eines d'anàlisi dels estudis literaris. Tal i com ja assenyalen els primers treballs del *Center for Contemporary Cultural Studies* (CCCS), molts textos televisius, fílmics, periodístics, etc. estan construïts sota patrons narratius que acaben, en última instància, formant part d'un dispositiu cultural generador de subjectivitats. D'altra banda, els estudis culturals han contribuït amb els departaments de literatura dels quals van sorgir amb un concepte d'intertextualitat que comporta un replantejament general del significat de la literatura.

En aquest sentit, oferim la sèrie d'articles que constitueixen el monogràfic esperant haver complert amb els nostres principals propòsits. Està format per set articles que abasten el que, en la nostra opinió, són diferents aspectes del camp dels estudis culturals:

L'article convidat d'Enric Sullà -a qui agraïm la seva col·laboració- planteja els processos de formació del cànon del cinema negre, posant de relleu els problemes teòrics que es generen a l'hora d'establir un cànon -sempre parcial- i delimitar les fronteres d'un gènere, en aquest cas cinematogràfic.

Així com Enric Sullà treballa un corpus molt específic, Genara Pulido, per una altra banda, aborda el panorama teòric dels estudis culturals llatinoamericans considerant la seva independització de la perspectiva anglosaxona, donada la necessitat d'enfrontar una realitat diferent. En aquesta línia, Atenea Isabel González planteja un apropament a la literatura comparada i els estudis culturals a través del multiculturalisme, destacant la necessitat de superar una visió eurocèntrica i tenint en compte postures teòriques pròximes a Spivak, Said i Even-Zohar. Per la senda dels estudis poscoloniais, Caroline Kelley empra la noció de *textual métissage* per analitzar la novel·la *Le*

cowboy, de l'escriptora franc-algeriana Djanet Lachmet, poc reconeguda per la crítica. L'article estudia la figura del cowboy, pròpia del *western*, en un text tan allunyat del gènere com la novel·la citada.

Seguint l'atenció al camp de la cultura popular que caracteritza part dels estudis culturals, Verónica Elizondo focalitza sobre la televisió argentina i la seva relació amb la història del país a través del programa *Peter Capusotto y sus videos*. Partint de les propostes sobre la paròdia de Linda Hutcheon, analitza com la televisió pot desarticular els discursos hegemònics que aquesta genera. Un altre article interessat en la televisió és el de Sarah Antinora qui, per mitjà d'un estudi de la sèrie animada *The Simpsons*, analitza la figura de la bruixa des d'una perspectiva de gènere. D'aquesta manera, porta a terme una reflexió sobre els rols de gènere en la cultura popular i la societat en general.

La relació dels estudis culturals amb els estudis de gènere també es fa palesa en el text de Mary Ryan que porta per títol «Trivial or Commendable?: Women's Writing, Popular Culture, and Chick Lit». Es tracta d'un estudi sobre la denominada *Chick Lit* (encarnada per novel·les com *Bridget Jones's Diary*), on es posa de relleu el caràcter ideològic de la crítica literària cap a aquells textos relacionats amb la noció de «feminitat».

Considerem que, tenint en compte la varietat dels articles que presentem en aquest monogràfic, hem complert els nostres objectius al treballar qüestions d'índole teòrica, explorar l'àmbit de la cultura popular i posar en relleu les construccions ideològiques de certs discursos emprant les eines dels estudis poscoloniais i els estudis de gènere.

La secció de miscel·lània es compon de quatre articles: «No tan extraños. Patricia Highsmith según Alfred Hitchcock», «El mito trágico de Batman», «Living in a Simulacrum: How TV and the Supermarket Redefine Reality in Don DeLillo's *White Noise*» i «Los viejos antecedentes andalusíes de la intertextualidad i su posible influencia en el Occidente cristiano». El primer treballa el trasllat realitzat per Alfred Hitchcock de l'obra de l'escriptora Patrícia al cinema i el resultat d'aquest traspàs. El segon analitza l'intertextualitat entre el personatge de Batman i la poesia de Daniel Chávez i com una figura de la cultura popular és represa pel llenguatge poètic. El següent text investiga la novel·la de Don DeLillo *White Noise* a través de la noció de hiperrealitat desenvolupada per Jean Baudrillard. D'aquesta manera, la televisió i el supermercat esdevenen una font de realitat fora de la qual no hi ha res. Finalment, el text de Perromat parla sobre el concepte de plagi en els textos andalusis medievals, posant de relleu la variació històrica de nocions com autor, plagi i originalitat.

Finalment, volem destacar la importància del treball portat a terme pels membres del Consell de redacció, així com reconèixer la tasca dels diferents equips (correcció, traducció, il·lustració i maquetació) que fan possible cada número d'aquesta revista. També agraïm a les noves incorporacions del Comitè científic el seu interès i col·laboració. Esperem, doncs, haver obert un espai per al debat des de dintre i fora de la literatura. Si segons Stuart Hall la cultura és un camp de batalla, la nostra intenció ha estat, llavors, la de generar nous fronts.